

Abonamentele

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr.,
1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună
mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr.,
1/2 an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 fr., 1/2 an 20 fr., 1 an 40 fr.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Insertiunile

Un șir garmond prima dată 7 cr.,
a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,
și timbru de 30 cr.

Redacțiunea și Administrațiunea:
Sibiu, strada Căsnădiei Nr. 3.

Se prenumără și la poste și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc.
Manuscripte nu se înapoiază

Sibiu, 27 Noemvrie st. v.

Grandomania e lucru mare. Este o boală, care dacă se încuibază undeva trebuie se pustiească.

Compatrioții maghiari ar trebui se scie mai bine decât ori-care alt popor, că așa este. Și tot ei ar trebui se scie mai bine, că efectele grandomaniei numai pustiirea poate se fie.

Ei au simțit, pentru-că au avut ocaziune se simță, și am trebuit se simțim și noi cei nevinovați și cari am fost totdeauna scutiți de contagiul acelei boale, efectele grandomaniei, căci au trebuit în mai multe rânduri grandomania lor se aducă catastrofe asupra țerilor unguresci și se plângă lacrimi de sânge pe ruinele fumegânde în urma aceleia. Vilagoșul nu e tocmai de parte înapoia noastră, poate servi de ajutor memoriei pentru toți, dar' mai cu seamă pentru compatrioții maghiari.

Își are însă și memoria fatalitățile sale. Tocmai compatrioții maghiari nu prea par a fi oameni de aceia, care se-și aducă bucuros aminte de ceea-ce nu le place. Și mai cu seamă când au ajuns la putere, precum sânt ajunși acum.

Mai bine le vine lor la socoteală a nu uita nimica, ce le place și a nu învêța nimica din cele-ce lor nu le vine la socoteală.

În privința aceasta ei și sânt grozav de consecuenți.

Să se mai mire cineva, vedându-i înnebuniți în credința, că numai ei și chiar numai ei valorează în monarhia austro-ungară, și că numai dela ei atâră toată autoritatea și vađa monarhiei austro-ungare înaintea puterilor celor mari europene și înaintea popoarelor de pe tot globul pământului?

În încântarea lor de sine înșiși, compatrioții maghiari, nu uită a-și mai atribui ceva. Trecutul țerilor unguresci așa îl adaptează, așa îl dichisece, încât ori-ce pagină frumoasă din trecutul acelora, numai meritelor lor trebuie se fie adscrisă.

Este dar' foarte la mintea omului, că dacă cred ei așa de frumos și de înalt

despre sine în trecut, să nisească, ca, ei și numai ei, să fie în prezent și în viitor, care se conducă așa de „frumos“ destinele țerilor unguresci.

Însă ce se facem! Acesta este modul cum s'au dat ei a gândi. Dela modul acesta, un popor cu un trecut aproape de o mie de ani, anevoie se mai poate abate.

Acest mod de gândire a și făcut pe compatrioții Maghiari un fel de șabloniști. Ei astăzi își au paradigmele lor, din care nu-i scoate decât numai puterea, care le va scî și impune.

După paradigmele lor, compatrioții Maghiari sânt unicii patrioți adevărați, sprijinatorii și susținătorii ai monarhiei. Ear' ceialalți toți sânt, cel puțin, derăpănători ai monarhiei. Pentru-că, își dîc compatrioții, toți gravitează în afară și numai dînșii, adică compatrioții Maghiari, gravitează în lăuntru.

Și au oamenii dreptate. Pentru-că în adevăr, ca ei, nimenea nu gravitează în lăuntru.

Vrea cineva probe? N'are mult să-și bată capul ca să le afle.

Pentru măsurarea gravității în lăuntru nu credem că va fi ceva mai potrivit, ca bugetele din monarhie preste tot și apoi în particular din țerile unguresci.

Este cunoscut, că la cheltuielile comune, Cislaitania contribuie cu șapte părți până când Ungaria numai cu trei. Va să dîcă, Ungaria nu prea gravitează cu mult pre Cislaitania cu multe milioane, ci rămâne cu ele gravitând acasă.

Felul acesta de gravitare îl aducem numai așa ca în treacăt și nu punem pondul cel adevărat pe dînsul, fiindcă avem altul, pe acel particular din țerile Unguresci.

Nici Românii, nici Germanii, nici Slavii din țerile unguresci nu gravitează ca compatrioții maghiari spre bugetul țerilor unguresci. Nunnai când e vorba de contribuire, atunci ne lasă și pe noi, pe cesti nemaghiari se gravităm și noi în lăuntru.

Altfel nu.

Pentru-că, dacă este vorba de a se crea d. e. o capitală, care se rivalizeze cu capitalele din lume, cu capitalele, care au crescut firesce și s'au ridicat prin secolii la aceea ce sânt în proporțiune cu dezvoltarea bunei stări a țerilor, în a căror sin se află: în țerile unguresci e cu totul altfel. Acî ca din pământ au trebuit se răsără palaturile, museele, monumentele și câte alte de felul acestora. Au trebuit se răsără fără de a se ține cont de puterile financiare ale acelora, pentru-ca se crează și fără de a se ține cont de puterile materiale ale țerilor, care țeri de altminterlea nu sânt locuite și susținute numai de compatrioții maghiari.

Românii, Germanii și Slavii, despre care foile compatrioților maghiari mereu susțin că gravitează în afară, plătesc o armată întreagă de funcționari de tot felul, crescuți în credința, că pe popoarele din țerile unguresci numai de dragul lor le mai ține Dđeu pe lumea aceasta. De unde de sigur se deduce mai departe și pretenziunea, că popoarele aceste, pentru-ca să fie de vre-un folos funcționarilor, trebuie ele să învețe limba acelora.

Dacă ar fi permis a gravita și Românii, Germanii și Slavii în lăuntru, ca compatrioții maghiari, de sigur că și dintre ei s'ar vedea mai mulți prin feluritele birouri ale statului.

Și poate că s'ar afla destui și dintre Români, Germani și Slavi, care ar voi se graviteze în lăuntru la vre-o funcțiune publică.

Însă, fiindcă compatrioții maghiari cu gravitatea lor dau năvală asupra tuturor funcțiilor cu atâta impetuositate, încât Românii, Germanii și Slavii trebuie să se retragă ceva mai înapoi, nu e mirare dacă cu gravitatea nu stau pe una și aceeași linie.

Nemaghiarii și când e vorba de bisericile, de școalele și de alte institute de cultură, trebuie să stea mai înapoi, pentru-că și în privința acestora tot compatrioții maghiari sânt aceia, care gravitează mai în lăuntru spre bugetul statului. Așa

încât puțini compatrioți maghiari vor mai fi rămas afară de sfera puterii atractive a „gravității“ în lăuntru, adică spre bugetul țerilor unguresci.

Și cu toate aceste compatrioții maghiari, nu ni se par tocmai mulțumiți cu gravitatea lor exclusivă în lăuntru.

De vre-o câteva țile, cu deosebire, se manifestează o temere în presa compatrioților maghiari, ca-și-când gravitatea lor în lăuntru, așa după-cum este pornită de vre-o câțiva ani încoace, n'ar fi tocmai de tot asigurată.

Dela Budapesta și din alte părți ale Ungariei proprie se aud temeri de o federalizațiune în Austria, care după firea ei ar clătina caracterul dualistic al monarhiei.

Ce e drept, „Nemzet“, și nu alt organ, se suie și el pe tripodul grandomanilor și scriind despre „sobolii“ de dincolo de Laita își dă aerul de a amenința „în interesul monarhiei“, pe acei „sobolii“ cislaitani.

Și dacă cumva cei de dincolo de Laita nu vor vrê să bage în seamă amenințările celor de dincoace?

Compatrioții maghiari ar mai ave odată ocaziunea a se convinge, cât e de rău, când omul se lasă ca sumeția să-și scoată din fire; când omul se crede mai puternic de cum este și când din cauza grandomaniei alungă pe toți amicii și sprijinatorii din giurul seu.

Nu ne bucurăm de răul altora, dar' de binele tuturor din monarhie tot ne-ar păre mai bine.

Fără de a jignî pe compatrioții maghiari în interesele lor ca popor împreună locuitor în Ungaria, ne-ar păre bine, când ni-s'ar crea o situațiune, chiar și federalizându-se monarhia, în care să putem și noi mai în tîgnă „gravita“ în lăuntru. Nu ca compatrioții maghiari, cu scăderea altora, am dorî noi să „gravităm“ în lăuntru, ci în cea mai bună înțelegere împrumutată, respectând fiecare naționalitate însușirile celeialalte, cu care se poată fiecare progresa în cultură și civilizațiune.

Foiața „Tribunei“.

Roma învinsă.

— Tragedie în V acte. —

De Alexandru Parodi.

Traducere de I. L. Caragiali.

Actul V.

(Urmare și fine.)

Fabiu.

Ce dîc sclavul?

Vestaepor.

Oastea cu totul a fugit!

E Anibal un monstru mișel, căci el își curmă
Lucrarea mai înainte de ce-a sfinșit-o! Turmă
De oameni lași! Aleargă nemernicii dușmani
Spre Capua, de sigur li-e teamă de Romani...
Ei fug! Și-aveau în cale o Romă ocupată:
Puteau să vie mâne —

Fabiu.

Nici mâne, nici odată!

E frântă Cartagena și morți a dînsei fii!
Ne lasă timp? — Hah, timpul e 'nvingere!

Vestaepor.

Să fi

De trei ori, false Brennus, afurisit! Barbare!
Tu, care deștepti Roma din visul ei! Tu, care
Tradezi tot universul și ură 'n om ațîți!
Voi Dđei cu mâni de sânge, să fiți afurisiți!
Și tu, pământ răsboinic al bravilor, tu-ți creșce
Copii viteji! Tu țara străbunilor grijeșce,

Tu Gallie vitează, mari spădi se făuresci,
Se nasci eroi, ca dînșii prin fapte vitejești
Să ne răsbum cândva: pe mine și pe tine,
Pe toată lumea, care ați plânge cu suspine
Sub lanțurile Romei!

Luciu.

Tu, sclavule!

Vestaepor.

Am fost!

Dar' eată-mă: sânt liber!

(Sclavul se omoară.)

Primul bătrân (privind spre poarta Collină.)

Oh, nobil adăpost

Al cerului! Vêd vulturi... soldați!

Al doilea bătrân.

Trăiesc Romanii!

O 'ntreagă legiune vèd eu!

Caius.

Sânt veteranii

Vitezei Rome! Consul... E Scipio!

Luciu.

E ea:

Salutea!

Fabiu (înduioșat.)

Viitorul!... Dormi, dormi, copila mea!

Dormi! Moartea ta servit-a ați patriei scăpate!

Luciu (venindu-și în fire.)

Oh, patrie severă, ascultă-mă! Cetate
De mari viteji, tu Roma, ascultă-mă! 'Ți-o spun
'Ți-o jur, că eu cu spada din mâni am să răsbum
Ați sângele Vestalei vèrsat, Roma, de tine!
Am să-l răsbum asupra dușmanului ce vine,
Când el va fi de fală și gloriei desbrăcat.

Fabiu.

Ei n'au să ne lovească, nici ați și nici odat'!
Cât timp trăiesc străbunii în pepturi oțelite,
Și inimile noastre cât timp au să palpite
Cu foc divin, dușmanii nu schimbă-al nostru mers:
Noi mergem tari și 'nvingem întregul univers!
Când sufletul e mare și neînșins, pe lume
Nu-i nimeni să-și învingă! Ear' voi Dđei mari cu
nume

Divin, voi Dđei, a căror dreptate ne-a gătit
Învingerea: ați Roma și noi ne-am împlinit
A noastră datorie; faceți și voi pe-a noastră!
Să mergem dar'! Ne-așteaptă de sigur oastea
noastră

Și consulul ne-așteaptă!
(Es cu toții. Posthumia și Galla rămân singure. După-ce
mulțimea s'a depărtat, bătrâna oarbă se ridică, înaltă bra-
țele și înaintează spre mormânt.)

Posthumia.

Vai, Doamne, de-aș vedea!

Aici e îngropată, aici copila mea?

Pe-aici oare-i mormântul? Ah, eată-l... Dormi
copilă!

Vai, cum te-au dus călăii la moarte fără milă!

Vai, nu mă lăsa, dragă, aici între călăi,

Eu singură rămasă cu toți tiranii ței!

Opimio! Deschide-mi! Sânt eu, buna ta! Lasă

Să întru, vai, la tine!... Ear' singură rămasă!

(Perdeaua cade.)

Un erou.

De Alexandru Dumas.

Ura, care o poartă Sicilianul contra Neapolitanului, e cu mult mai grozavă decât aceea, pe care o poartă Irlandezul contra Englezului și Portugalul contra Spaniolului. Cu vre-o câteva țile înainte de sosirea mea la Palermo, s'a petrecut următoarea întâmplare caracteristică: un soldat neapolitan din cine scie ce cauză a fost judecat la moarte. El trebuia să fie împușcat. De oare-ce Neapolitanii preste tot sânt un fel de oameni, care nu se bucură de mult curagiu, așteptau Sicilienii țiva morții condamnatului cu un neastempăr mare, ca să se convingă, în ce fel și cum va merge la moarte delincventul neapolitan. De altă parte compatrioții nefericitului candidat al morții erau preste măsură îngrijați, de oare-ce dînșii aveau tot motivul să se teamă, că compatriotul lor nu va muri în fața un erou, adică fără șovăire, și astfel le va face rușine. Sicilianii credeau orbiș, că vor avê bun prilegiu să batjocorească pe Neapolitani; era deci lucru prea natural, că Neapolitanii căutau fel de fel de mijloace, ca să salveze ambițiunea lor națională și să facă ei apoi batjocură din neastempărul Sicilianilor. Ce să facă deci? Au adresat regelui o rugămintă pentru agrațiarea condamnatului. Dar' fiindcă era vorba de o crimă, regele cu toată inima lui cea deschisă n'a putut face pe placul Neapolitanilor; dreptate trebuia se fie în Sicilia,

Sântem siguri, că în cazul acesta din urmă n'am avè se ne temem, că monarhia ar pute, cum dice „Nemzet“, deveni vre-odată teatrul unor diatribe periculoase. Am fi însă de altă parte scutiți și de consecuențele cele triste ale grandomaniei.

Adresă de aderență.

Comitetul central electoral al alegătorilor partidului național din comitatul Timiș au trimis generalului Traian Doda următoarea adresă:

Ilustre Domnule General!

Sânt aproape două luni de când toată românimea Te admiră în eroica luptă, suferită față cu camera reprezentativă a Ungariei, prin epistola epocală dela 10 Octomvrie, adresată numitei înalte corporațiuni, prin președintele seu.

Am vădut cum contrarii față de arma bărbătească, onorifică și valoroasă a Ilustrității Tale, armă deamă de un valoros și distins bărbat, Te-au întâmpinat cu o armă nedeamă de ei. Ilustritatea Ta ai cerut legalitate, contrarii Te-au întâmpinat cu ignorare.

Însă la prima lor înfățișare le asvêrliși arma din mână. Desarmați ei 'Ti-se închină și intrară pe calea ce Ilustritatea Ta li-o ai designat, adică: să vină ei însiși a constata și a inarticula în actele dietale, drept dovadă neperitoare, că „poporul român, pentru acum cel puțin, n'are loc în cadrul constituțiunii Ungariei“.

Eată rezultatul admiratei lupte a Ilustrității Tale!

El este o învingere plină de onoare, de rară bravură și adâncă prudență politică, o învingere repurtată în lupta suferită — nu cum dice poetul: „unul contra doi“, ci unul contra sute! O învingere plină de mângâiere pentru toată Românimea din Ungaria, pentru-că nimic nu poate fi mai sublim în lupta politică, decât a desarma pe apăsători și a-i aduce, ca ei, ca ei însiși să facă mărturia în fața lumii despre păcatele lor, despre nejusta și nemotivată apăsare din partea lor și nulificare politică, sub care țigeme poporul român din Ungaria, fără vina sa.

Această învingere glorioasă, acest rezultat binefăcător servește astăzi drept mândrie națională întreg poporului român din Ungaria și drept mângâiere aceluiași popor, care, după-zece seculi uitați a gemut sub jugul sclăviei trupesci, astăzi în timpul luminii și al progresului cultural, se vede și se simte gemând sub jugul sclăviei politice — spirituale, cărea cu atât mai mult îl apasă, cu atât mai mult îl amărește, cu cât mai nemărginită îi este setea după desvoltare și progresare în cultură și libertate, precum și dorul de o conviețuire adevărat frățească cu popoarele conlocuitoare.

De aceea poporul român întreg și împreună el și noi, cu aceeași pietate și ardoare, cu care s'eramanul orb mărește pe D-șeu, pentru-că 'i-a redat vederea ochilor, — Te mărim și adorăm și noi pe Ilustritatea Ta, pentru-că ai dat lumii orbite față cu suferințele poporului român, o rază de lumină ce pururea va pute străbate la întunecimea, ce permanent se răspândește din partea stăpânirii actuale asupra situațiunii politice a poporului român.

dreptate trebuia să se facă. Neapolitanii erau strimțorați; adunatu-s'au și chibzuit-au în toată forma, ca se scape din încercătură, căci era penibilă poziția lor. Ce era de făcut? Unul dintre cei mai competenți oameni din Neapol le-a dat sfatul, ca execuțiunea să se întempe în toată liniștea și în secret. Dar' e lucru firesc, că acest sfat a fost respins cu dispreț, de oare-ce Neapolitanii s'ar fi făcut și mai mult de risul Sicilianilor, dacă ei n'ar fi avut curajul se execute pe bietul fricos în public.

Au ajuns la cele mai extravagante planuri, dar' ele toate pătimeau de grozava boală a imposibilității. Nu se găsea nici un fel de plan potrivit; Neapolitanii ferbeau de ciudă și nu-și aflau locul, căci au fost ajuns în cea mai dure-roasă perplexitate: a nu-și pute salva ambițiunea. Ear' delincuentul? Un biet de diavol, care se văita ca nebunii, desperat și galbin ca ceara, nu mai avea formă de om așa 'l-a fost consumat spaima. Din ceasul, în care 'i-au cetit sentența de moarte, nu mai avea somn, nu mai avea pace, se trântia pe jos, se tăvălia cât era ziua și inghenunchia la toți martirii, se ruga de grație și-și recomanda sufletul în mila sfântului Ianuar. Și într'adevăr, era ceva prea drăcesc gândul Neapolitanilor desperați, când își închipuiau ei cum au se ducă cu forța, se tărăscă pe nefericitul soldat la locul de moarte, cum apoi acolo lașul va plânge, va sbiera cât se țiuie urechile Sicilianilor, în urmă va muri în cel mai

Onoare dar' și mărire Ție, adorat general și strateg politic!

Mulțumindu-Ți toți din adâncul inimii noastre; mărimu-Te și măritu-Ți-va fi numele și faptul totdeauna în istoria suferințelor politice ale neamului nostru românesc neperitor

Măriți și onorați să fie de toată suflarea românească și aceia, care doar' Ți-au stat până acum întru ajutor la acest act epocal sau Ți vor sta de acum înainte, ori cu gândul ori cu fapta, pentru alte acte de asemenea natură, pe care ferbinte le dorim!

Fericit și binecuvântat să fie și cercul alegătorilor ce Te-au ales și care astăzi servesc de model în toată țeara prin adevărul lor patriotism, prin aderența neclătinată la drepturile lor și prin învățată iubire a națiunii, pentru care scim, gata sânt: „a muri“ — ca și bravul lor general.

Să trăiți Ilustre Domnule General!

Să trăească și alegătorii cercului Caransebeș! Din ședința comitetului central electoral al alegătorilor aderenți partidului național român din comitatul Timiș, ținută în Timișoară în 6 Decemvrie 1887.

Ioan V. Barcian m. p., P. Rotariu m. p.,
secretar. preș. comit. central.

Revistă politică.

Sibiu, 27 Noemvrie st. v.

Comunicatul oficios al Țiarului „Fremdenblatt“ a agitat în mare măsură spiritele. Expunerile Țiarelor de aji repează îngrijirile ce le-au produs seriozitatea situațiunii. Și întru adevăr acum nimeni nu se mai poate îndoi, că prin măsurile militare rusesci la granița austro-ungară pacea e serioz primejdă. Din Viena se depeșează, că situația e neschimbată și se privește mereu de foarte serioasă. Ambasada rusească e, la aparență cel puțin, liniștită și asigură că măsurile dela graniță se fac numai din considerațiuni de dislocațiune. Dacă situația nu se va schimba, se va lua în curând măsuri energice spre a scuti Galiția, dar' încă tot se dă expresiune speranței, că o catastrofă se va pute evita, mai ales după-ce pe terenul cestiunilor pendente nu există nici o diferență mai însemnată cu Rusia. Cam aceasta străbate și din expunerile Țiarelor oficioase și semi-oficioase. Astfel „Neue Freie Presse“ dice, că dacă consultările militare ce se țin în Viena sub presidența Maiestății Sale se vor și termina cu hotărîrea, de a întâri trupele din Galiția, dintr'asta nu trebuie să se concludă nici apropierea, nici în general necesitatea unei ciocniri înarmate. Țiarul vienez susține, că războiul trebuie să aibă un motiv, un scop, care numai prin arme se poate ajunge, și în momentul de față nu există nici unul nici celalalt.

Țiarele maghiare sânt mai agitate. „Pester Lloyd“ insistă cu stăruință pentru sporirea trupelor la granițele rusesci, cu toate că și el admite, că măsurile aceste încă nu înseamnă războiul și nici nu-l condiționează. Dacă însă, — termină guvernamentalul din

laș mod ca un capuciner bătrân! Sub diferite pretexte, executarea s'a tot amânat de pe o zi pe alta, cât a fost numai cu posibil. Dar' la urma urmelor nu mai aflau pretexte pentru amânarea Ției de execuțiune; Ția se apropia și ei s'au adunat încă odată la sfat, că doar' — doar' vor găsi vr'un mod de scăpare din situațiunea lor. După-ce Neapolitanii au stat oare întregi în sala de sfat, fără-ca unul sau altul se poată găsi vre-un mijloc de mântuire, au prins a da din umeri, gătindu-se cu toții de drum, căci mintea nu le ajuta nimic și tot sfatul era zadarnic. În urmă se ridică dintre dinșii un preot bătrân și onorabil, le spune cam cu gura altuia, că el ar fi descoperit un plan, care, după părerea sa, e cel mai potrivit și mai ușor de pus la cale. Indată s'au adunat Neapolitanii în giurul lui și 'l-au descusut în fel și formă, ca să le spună ce și cum? Dar' bătrânul tăcea ca peșcele, numai atâta le spunea, că ei pot să doarmă cât de liniștiți de grija aceasta, de oare-ce dînsul susține sus și tare, că planul seu are să-i scoată din încercătură, fiind convins de puterea mijloacelor, prin care au se pună planul în acțiune. Vădend Neapolitanii, că bătrânul nu vrea să satisfacă nici decât curiosități lor, 'i-au dat bună pace și s'au despărțit care încotro, hotărînd Ția execuțiunii, carea avè să se întempe în Ția următoare la 10 oare dimineața.

(Va urma.)

Budapesta — o ciocnire nu se va pute evita și Europa nu va pute gusta pacea mai înainte de a face imposibil pe turburătorul ei, — fie, întempe-se ceea-ce nu se mai poate încungiura, și Rusia secere furtuna ce însași a sêménato.

De altminteala în cercurile conducătoare din Budapesta se și accentuează mai mult seriozitatea situațiunii și se recunoaște, că concentrarea trupelor rusesci la granițele noastre nu este un fapt creat numai în timpul din urmă, ci a fost cunoscut înainte de asta cu mai multe luni și a fost obiectul atențiunii coreșpunătoare din partea locurilor competente. Conform acestei stări de lucruri, s'au și luat dispozițiunile de lipsă; cercurile diplomatice și politice se credeau însă îndreptățite a admite, că întrevăderea dela Berlin va înmă încordarea și că aceste măsuri de precauțiune se vor dovedi de exagerate. Se pare însă, că visita Țarului la Berlin nu a justificat nici într'o direcțiune așteptările aceste și nu este exclus, că prin actuala campanie de presă între organele oficioase ale Austro-Ungariei și ale Germaniei se vor lămurî lucrurile și vor eși la iveală rezultatele convenirii celor doi împărați.

Foile germane încă sânt pline de îngrijire față cu situația. „National Zeitung“ serie: Acum trebuie se urmeză sau o adevărată liniștire sau o adevărată primejdie a păcii. Germania e pregătită și pentru cel mai rău cas. „Kreuzzeitung“ declară că Rusia ori ar trebui se înceteze cu înarmările ori ar trebui se deo declarațiune oficială pentru suspicioasa ei procedere. „Vossische Zeitung“ aduce aminte, că Rusia înainte de ultimul războiu turco-rusesc a mobilizat cu cinci luni înainte de declarațiunea de războiu.

Țiarele franceze au adus opinia publică din Franța într'o anumită mișcare, publicând depeșe vieneze și berlineze, după care Viena și Berlinul sânt alarmate prin scirea despre concentrarea a 200.000 oameni trupe rusesci la granița austriacă și la cea germană. O foaie aduce sub titlul „Alarmă în Berlin și în Viena“ versiunea, că Țarul a ordonat o înmulțire a trupelor, pentru-că Austria și Germania vor să ocupe în cazul unui războiu Polonia-rusească. În multe părți s'a creșut aceasta și s'a mai adaus, că Țarul a dat de înțeles principelui de Bismarck, că la cas dacă Austria va cere explicațiuni oficiale în privința concentrărilor de trupe rusesci, Țarul va privi aceasta de o declarațiune de războiu.

La bursele din Viena și Berlin se simte seriozitatea situației și cursurile au scădut de odată foarte tare.

Într'aceste oficioase „Pol. Korr.“ primesce din Varșovia scirea despre nouă concentrări, avend a se înmulți și organisa acum paza dela graniță, așa că în viitor aceasta va forma un corp de armată de sine stătător.

Relativ la visita Țarului la Berlin aduce „Kölnische Zeitung“ următorul comunicat: Asupra rezultatului visitei Țarului circulează acum o notă rusească expedită înainte de asta cu opt zile tuturor reprezentanților pre lângă puterile mari. Această notă accentuează în special trei puncte: 1. Principele Bismarck și împăratul Alexandru, după examinarea tuturor rapoartelor, sânt în stare a constata, că nu există nici un motiv pentru o rupere între Germania și Rusia. 2. Principele Bismarck ar fi declarat, că în cestiunea bulgară va păstra o neutralitate deplină. 3. Din întrevădere a rezultat, că toate neînțelegerile sânt a se reduce la limbajul dușmănos al presei din ambele țeri.

Cabinetul francez încă nici până acum nu s'a putut forma, și se pare, că dl Sadi-Carnot are să se lupte la formarea cabinetului cu aceleași greutăți, cu care s'a luptat antecesorul seu. Fiecare republican recunoaște necesitatea unirii, dar' nici unul dintre cele două partiduri mari, oportuniști și radicali, nu vor să scie nimic de nici o jertfă. Fiecare partid vrea să-și țină pe seama sa cele mai însemnate

portfoliuri. Fallières a refuzat formarea cabinetului și presidentul a oferit-o acum dlui Goblet; după depeșile din Paris, până acum însă nu se scie, dacă acesta a primit ori nu formarea noului cabinet.

Instrucțiunea primară.

Ministrul cultelor și instrucțiunii publice din Budapesta a depus la biroul camerei deputaților o dare de seamă asupra situațiunii instrucțiunii publice din țerile coroanei Stului Stefan. Deocamdată ne mărginim a reasuma darea de seamă asupra instrucțiunii primare.

Ministrul de culte se ocupă întâiu cu legile asupra instrucțiunii și cu ordinațiunile ministeriale luate pentru a da o întindere mai mare limbii maghiare și pentru centralizarea desvîrșită a instrucțiunii. Descrie rezultatele măsurilor sale și nu se genează a trage băgarea de seamă a camerei asupra isprăvilor, ce dînsul le-a făcut în interesul culturii și limbii maghiare.

„Am dovedit un interes deosebit — urmează ministrul — pentru manualele, pentru recuizitele și pentru biblioteca școlară și am confiscat mai multe cărți, cari se întrebunțau în școlile naționalităților, pentru-ca să împedec infectarea spiritelor tinerilor școlari cu visuri daco-romane, căre sânt de natură a primejdi armonia între națiunea domnitoare și celelalte naționalități“.

Sântem siguri, că aceste rânduri vor fi primite cu mare entuziasm din partea adunării deputaților. Ministrul de culte nu se sfiesce a mărturisi în public, că pentru maghiarizare dînsul a introdus în contra constituțiunii dispozițiuni de natură a teroriza sentimentul național și de a-i ține pe toți acei învățători în post, care se vor supune necondiționat tendențelor ministrului.

„Nerespectându-se drepturile provădute în lege pentru învățători, — urmează raportul ministrului, — am creșut de cuviință a ordona arhierieilor greco-catolici și greco-orientali, ca toate actele privitoare la destituirea vre-unui învățător să se trimită ministerului de culte spre aprobare. Acei, care ar contraveni acestei ordinațiuni vor fi dați în judecata unei comisii ordonate de mine“.

Aceasta e o amenințare la adresa arhierieilor nostri. Nu-i vorbă, se vor găsi și între ei vr'o doi sau poate chiar trei, cari se vor supune fără doar' și poate acestei măsuri grosolane.

Trecem la datele statistice.

În anul școlar 1885/86 au fost obligați pentru instrucțiune 2,324.735 de copii. Dintre acestia au frecuat prelegerile 1,870.083 de copii, va se dică, din fiecare 1000 de obligați pentru instrucțiune: 804. Au rămas fără instrucțiune 454.652 de băieți, va se dică din fiecare 1000: 196.

După confesiune: dintre romano-catolici dintre fiecare 1000: 872; evanghelicii dintre 1000: 871; celelalte confesiuni urmează în rândul următor: calvinii, ovreii, unitarianii, greco-orientalii și greco-catolicii. La acesti din urmă raportul e foarte nefavorabil: din fiecare 1000 de obligați, numai 596 au frecuat școlale.

După naționalitate: Sașii din fiecare 1000: 908; Slovaci dintre 1000: 844; Maghiarii după Sași și după Slovaci! — dintre 1000: 836; Românii dintre 1000: 608.

Mai departe darea de seamă urmează astfel: „Rezultatul introducerii obligate a limbii maghiare în școlalele confesionale ale naționalităților, — durere, — e nefavorabilă. În privința progresului în limba maghiară, greco-catolicii și greco-orientalii stau mai pe urmă“, urmează dar' ca îndărătecia Românilor să fie înfrântă, nu-i așa domnule ministru? Dacă-ți convine probează!

Prieten ori dușman?

Sub acest titlu cetim în „Budapester Tagblatt“ următorul prim-articol caracteristic:

Opinia publică a imperiului german, încât ea în general ține pe Ungaria deamă a-i face onoarea de a se ocupa cu dispoziția politică a acestei țeri, nu va fi prea încântată de limbajul ce sa folosit aji în adunarea deputaților cu prilegiul desbaterii asupra convențiilor vamale și comerciale provisorie cu Italia și cu Germania, în ceea-ce privește raportul nostru politic cu puterea din urmă. Din toate expunerile ce aveau drept obiect raportul cu Germania suflă un vânt cam recoros. Un anumit scepticism, care, cu regret o mărturisim, nu e tocmai nejustificat, a eșit cu acest prilegiu la iveală, parte deschis parte încâtva acoperit, și dacă afară în imperiul german se vor ceti expunerile oratorilor de astăzi, între șire se va găsi, că a titudinea comercial-politică a Germaniei a deșteptat aici îngrijiri serioase în ce privește în general valoarea și sinceritatea alianței germane.

În fapt aici la noi tot mai mult pătrunde părerea, că alianța politică a unei țări, care pe teren economic se învârbăsească până la cuțit, de o parte nu poate fi sinceră, de altă parte poate se aibă pentru noi o valoare foarte problematică. Oamenii se întreabă aici, — și, după-cum ni se pare, nu fără dreptate — dintre cele două tendințe, pe care le manifestează Germania față cu monarhia noastră, care e cea sinceră și care e cea prefăcută: este oare aceea, care se manifestează pe terenul politic și care țintesc a scuti cu puterea armelor germane interesele vitale ale Austro-Ungariei în cazul unei necesități, ori cealaltă, care se validează pe terenul material și care are scopul ce nu se poate ascunde, de a sdruncina condițiile de existență economică ale monarhiei noastre? Căci în Ungaria nimeni nu se mai îndoieste, că mișcarea agrară din Germania n'ar fi la nici o întâmplare în stare, de a împinge pe guvernul imperial german spre atacuri noi și tot mai noue în contra economiei noastre, dacă tendințele acestei lupte economice nu le-ar veni la socoteală cercurilor politice conducătoare din Berlin. Căci mult prea mult este imprimată voința autoritativă a lui Bismarck în toate afacerile ce privesc imperiul, decât se creadă aici la noi și cei mai naivi oameni fabulei, că cancelarul german, prin oarecare curente național-economice, se va lăsa constrins a face un pas, care ar pute fi în contradicție cu politica sa generală. Căci doar omul, care a început și a terminat cu victorie lupta în contra socialismului și în contra centrului ultramontan, nu va depune armele față cu neînsemnatele mișcări ale agrarilor. În Ungaria se ține, — și cu tot dreptul — de lucru hotărât, că principele Bismarck nu numai sprijinește, dar' chiar inițiază mișcarea agrară, care cere totdeauna urcare vămilor și care și străbate totdeauna cu pretențiunile ei. Și acesta e izvorul, din care isvorec îngrijirile pentru valoarea și necesitatea alianței germane.

În Ungaria sînt mulți, care se întreb, care pot fi țintele finale ale politicii germane, care deoparte pretinde dela monarhia noastră menținerea durabilă a unei dispozițiuni de războiu costisitoare și care absoarbe puterile noastre economice, și de altă parte, nu se ostănește a pune în mișcare toate mijloacele, prin care s'ar pute ajunge o destrăbălare a economiei noastre naționale, o sdrucinare a temeliei existenței noastre național-economice? Răspunsul ce-l află aici la întrebarea aceasta, sună foarte straniu, și că el nu va pune într-o lumină favoritoare scopurile finale ale politicii germane, o vor crede întocmai și oamenii din afară, din imperiul german.

Cât pentru noi, noi nu ne punem această întrebare, și prin urmare, nici nu avem să ne ocupăm cu răspunsul ce 'și-l află. Un lucru stă însă, — și acestuia vom și noi să dăm expresiune fără rezervă, — că valoarea alianței germane, chiar admitându-se seriozitatea ei, trece de foarte problematică în toate cercurile națiunii. În vederea faptului, că politica comercială germană, de dragul efectelor economice, care încă sînt în mare măsură de o natură problematică, dau celor mai vitale interese ale noastre o lovitură după cealaltă, acest fapt deșteaptă în urmă temeri chiar în acele cercuri, care până acum au stăruit cu mai multă căldură pentru o apropiere intimă de Germania. Oamenii își spun simplu următoarele: Principele Bismarck se pretinde a fi împins de către agrarii germani spre atacuri vamale-politice în contra economiei rurale ungare, prin urmare și în contra condițiilor de existență național-economice ale Ungariei și mediat în contra monarhiei; de altă parte cancelarul imperiului trebuie să 'și se impună considerațiuni politice și în special considerațiunea, că Austro-Ungaria trebuie să se simtă ofensată prin această luptă economică, purtată cu atâta necruțare. Dacă acum principele Bismarck cu toate aceste se lasă a fi dispus pentru o înăsprire a acestei lupte, atunci de sigur îi zac mai mult în interes mișcările agrare, decât întimitatea raportului austro-ungar față cu imperiul german. Și dacă ocăr-muitorul politicii imperiului german se gîndesc atât de puțin asupra valorii relațiilor austro-ungare, care valoare trebuie să o atribuie alianței germane opinia publică din Ungaria? Întrebarea aceasta 'și-o pun aici chiar acele cercuri, care sînt mai călduros dispuse pentru o alianță cu Germania.

Ar fi interesant să se știe, cum se gîndesc oamenii în Berlin asupra acestei întrebări și asupra singur posibilului răspuns la această întrebare.

Cronică.

Numiri. Maiestatea Sa a numit de subdela judecătoria cercuală din Teregovă pe v-notarul de acolo, Nicolae Comsia. — Direcțiunea montană din Baia-mare

a numit de medic montan la oficiul montan și de coburi din Capnic pe medicul cercual din comitatul Carașului, Dr. Iuliu Stark. — Președintele tribunalului reg. din Kışfalău a numit de practicant în drept cu diurn la același tribunal pe practicantul dela tribunalul reg. din Mureș-Oșorhei Francisc Végh și de scriitor suplent la același tribunal pe scriitorul cu diurn Francisc Márton.

Ședința publică. Societatea de lectură „Andrei Șaguna” din Sibiu își va ține ședința publică Duminecă la 29 Noemvrie st. v. în memoria marelui Arhiepiscop Andrei, în sala cea mare a „Seminarului Andreian”. În-ceputul la 7 oare seara. Se va executa următorul program: 1. „Rugăciune”, cor de C. M. v. Weber, executat de corul societății; 2. „Cuvînt ocașional”, rostit de Ioan Teculescu, cleric curs. III.; 3. „Dumbrava roșie”, — p. V. — legendă de V. Alexandri, delectată de Irimie Iliescu, cleric curs. II.; 4. „Colindă”, (O ce veste minunată), cântec popular întocmit pentru cor de G. Dima, executat de corul societății; 5. „Unele credințe deșerte la Români și urmările lor”, disertațiune de Alimpiu Oprea, cleric curs. III.; 6. „Papinian și Vespasian”, dialog de I. Negruzzi, predat de Ioan Teculescu, cleric curs. III. și Aleman Galea, cleric curs. II. 7. „Sânt soldat român”, cântec popular întocmit pentru cor de G. Dima, executat de corul societății.

Înbielul episcopului Dr. S. D. Teutsch. Din incidentul zilei născerii a 70-a episcopului lut. din Sibiu Dr. S. D. Teutsch, se va arăta Sâmbătă seara un conduct de face înaintea localității iubilantului. Duminecă la 8 oare seara va fi o serată în sala dela „Împăratul Romanilor”, cu concursul reuniunilor de cântări „Hermania” și „Männeresangverein” precum și al capelei orașenești, ear' Luni înainte de ameași va fi primirea deputațiilor și a singuraticilor ce vor felicita. Festivitățile se vor termina cu un dîneu festiv, Luni la 2 oare d. a. în sala dela „Gesellschaftshaus”.

Scandalul din Arad se continuă. În numărul dela 8 l. c. al ziarului „Arad Közlöny” d-na Hermina Popovici Desseanu și d-nul Ioan Beleș publică o nouă întîmpinare, prin care susține afirmarea, că d-na Letiția Oncu a lipsit dela datoria de a 'și da socotelile la timpul cuvenit.

Sîntem curioși să vedem ce va mai urma, pentru-ca desbinarea produsă în societatea română să fie temeinică și durabilă.

Afacerea tablourilor din Pesta. Din Pesta se scrie ziarului „Kolozvár”, că dl Pulszky, directorul galeriei naționale de tablouri, n'a fost decât o victimă aleasă cu precauție de către clericali unguri pentru a fi calumniat și înegrit, pentru-ca prin el, care este marele maeștru al francmasoneriei din Ungaria, se se lovească în loja principală francmasonică de acolo, pe care clericali nu o pot suferi. S'a constatat că toată afacerea nu era decât o mașinațiune odioasă, ticlăuită în urma unor șgomote false dinadins răspândite. Nici o malversatiune nu s'a făcut în mușeu.

Un nou ram de industrie propriu al Budapestei s'a descoperit în zilele aceste din partea poliției. La un comerciant de specialități, s'a aflat o cantitate enormă de cafea falsificată: semința din păștile cartofilor bine prăjită, se amestecă foarte ușor cu boabele de cafea, încât nu se mai poate cunoaște. Cercetările poliției au descoperit, că prin toate prăvăliile budapestane se falsifică cafeaua și — ce e mai nostim — există chiar o fabrică în Budapesta, care mestecă păștile cartofilor în cafea în cantități spăimîntătoare. Descoperirea aceasta a tulburat toate sufletele capitalei, căci te-ai pute rămăși pe viață și moarte, că în toată Budapesta nu vei afla cafea curată și veritabilă. Să mai falsifică prin lume cafeaua, dar' fabrică de falsificare numai Budapestanii au!

Harnicii oameni Clujenii! Civilizațiunea și cultura europeană a pretins ca și Clujenii să aibă o linie telefonică în oraș, de aceea s'au pus pe cugete oamenii și au întins un drot telefonic dela banca de credit, până la depositul ei. Dar' tot civilizațiunea și cultura clujenească de astă dată, a pretins ca această linie să nu fie lăsată în pace. Într-o noapte s'au aflat câțiva harnicii, care au furat 200 de metri de drot telefonic și astfel au pus în poziție pe cei păgubași să întindă de acum o sfoară între bancă și deposit, căci drotul e prea expus furtului.

Soldați otrăviți. Apa din casarma „Francisc Iosi f” din Timișoara s'a otrăvit din cauza excrementelor dobitoacelor. Trei soldați, necunoscînd starea otrăvicioasă a apei, au beut din ea și acum zac pe patul morții. S'au luat măsurile cuvenite pentru dezinfectarea fîntăni.

Ucigașul amantei sale. Un caporal de gendarmi din Timișoara, Horacek, a jungiat cu baionetul pe draguța-sa, din pricina că ea ochia bucuraoasă și altora gendarmi. După-ce a ucis-o, gendarmul a fugit în casarmă și acolo 'și-a împîntat baionetul sieși în inimă.

Di Mihail Cogălniceanu, eminentul bărbat de stat al României, obținînd un concediu de o lună de zile dela adunarea deputaților din București, va pleca în străinătate pentru de-a 'și căuta de sănătate.

Aniversarea luării Plevnei. Sâmbătă va fi o serbare militară în București pentru aniversarea luării Plevnei. Detașamentul din toate trupele din garnisoană vor fi trecute în revistă de regele României, care va primi defilarea lor. În aceeași zi se va da și un prînz militar la palat. La acest prînz vor fi invitați generali și ofițerii superiori din garnisoană precum și asimilații cu aceste grade.

Unchișul sfătos. Regretatul Petre Ispirescu a lăsat în urma sa un voluminos manuscris, în care s'a găsit o frumoasă colecțiune de „Povești și proverbe populare”. Deci de ani a adunat regretatul la proverbe și acum moștenim dela dînsul 20,000 de proverbe, cari au fost oferite de veduva regretatului academiei române.

Demisia lui Grévy și Papa. În seara când s'a primit școarea despre demisia lui Grévy, Papa a avut o lungă convorbire asupra situației Franței cu reprezentantul ei pre lîngă Vatican. Papa a ascultat cu mare băgare de seamă cetera mesagiului lui Grévy. După cetera, Papa a spus: Dumnezeu să protegă Franța! Să ne rugăm pentru ea! Papa s'a abținut chiar față cu cei mai intimi de a dice vre-un cuvînt în favoarea cutărui sau cutărui candidat la presidenția republicii.

Poetul la urnă. Membrii congresului umpleau biletele cu nume și le puneau în urnă: pe bilete scria unii numele Ferry, alții Brisson, Freycinet, Sadi-Carnot și altele. Poetul Bourgeois, care și el e deputat, mult 'și-a bătut capul, ce nume să scrie pe bilet? Cine va fi mîntuitorul Franței, când stările sînt așa de tulburate? În urmă a scris și Bourgeois un nume pe biletul seu; când la scrutini, ce se veși? Pe biletul lui Bourgeois era scris numele Pasteur, dar' afară de nume erau și aceste patru versuri: Pe cin' s'aleg? Ca desperat Stau eu, stau toți, că-i lucru greu. Dar' ați, când toți noi am turbat, Pasteur e singur omul meu!

Într'un țiar francez aflăm următoarea combinare de litere, care scoate numele noului prezident francez din unele litere ale numelor candidaților de presidență. Se vede, că și soarta a voit să fie Carnot ales de președinte, de oare-ce din numele Freycinet, SAUSSIER, FERRY, BRISSON, FLOQUET, APPERT ese curat la lumină CARNOT.

Varietăți.

(Răzbunarea unei soacre.) Un pictor parisian, dl Favard, se întălnise acum câțiva ani în Italia cu două doamne ruse, doamna Glafira Elson și fiică-sa. Ei făcără curînd cunoscință și căsătoria d-soarei Elson cu dl Favard fu hotărâtă. Nunta se făcu. Cei doi tineri nu se putură înțelege și hotărîră să ceară divorțul. Tribunalul din Nizza resolvă procesul în favoarea pictorului. Curtea din Aix, la apel, confirmă judecata tribunalului. Curtea de casație casă hotărîrea curții de apel și trimise pe înpricinați înaintea curții din Nîmes. Acum trei săptămâni, d-na Glafira Elson și cu d-na Favard, fiică-sa, veniră la Nîmes și descinseră la hotelul Midi; pictorul descinse la hotelul St. Jean. Curtea din Nîmes confirmă și ea sentența dintăiu. D-na Elson, soacra, se înfură și voi să 'și răzbune. În acest scop, redactă o scrisoare, și cu un revolver se duse la 8 oare seara, la hotelul St. Jean, și întrebă de ginere-seu. Acesta eși îndată ca s'o primească. „Îți aduc o scrisoare dela nevasta d-tale”, îi duse ea; și pe când dl Favard voia să cetească, soacră-sa îi observă, că nu era frumos să cetească o scrisoare într-o sală de hotel și că ar fi mai bine să se ducă în camera sa. Dl Favard se învî și se duse cu soacră-sa în odaie. În curînd se auziră patru împușcături și se veși dl Favard alergînd la biroul hotelului; era cu obrazul plin de sânge. Dl Favard povestă că soacră-sa voise să 'l omoare cu patru gloanțe. Rănit ușor, la obrazul drept, el isbutise s'o desarmeze și s'o închidă în odaie. Poliția areștă pe d-na Elson.

(Istoria unei broaște țestoase.) Înainte de toate, trebuie să spunem că istoria e americană. La Chicago a murit de curînd o tînără fată de 19 ani, anume Rendan, care cu câteva zile mai înainte aruncase pe gură din stomac o mică broască țestoasă. De mai multă vreme ea suferia de vîrsături și crampe, pe care doctorii nu puteau să le explice; după darea afară a miciei broaște, doctorii credeau în sfîrșit că aceasta fiind cauza boalei, tînăra se va vindeca, dar' nu fu așa; toate membrele bolnavei se umflară și s'ermana mură a doua zi. Doctorul care o îngrijise conservă broasca, care presupune că s'a desvoltat în stomacul tinericii din vre-un ou, pe care 'la beut poate cu apa din lacul Michigan.

Din public. *)

Onorată Redacțiune!

În numărul 120 al foaiei „Telegraful Român”, într'un articol intitulat „scandalul din Arad” se susține în mod lămurit, că grupul „Tribunei” a înveninat relațiunile sociale ale Românilor din Sibiu, întorcînd un exclusivism, ce merge atât de departe, încât membrii redacțiunii „Tribunei” le este interzis a umbla în societate cu „netribunistii”.

Credeam, că aceasta afirmare se referă la personalul actual din redacția „Tribunei” și de aceea nu mă simțeam chemat a dovedi eu neadevărul cuprins într'nsa. A fost însă o datură de onoare pentru mine, ca provocat de dl

*) Pentru cele cuprinse în rubrica aceasta redacția nu primesce răspunderea.

Pompiliu Piosiu, redactor la „Tribuna”, împreună cu dl S. P. Barcianu să cer lămuriri dela dl Dr. R. Roșca, redactor responsabil al „Telegrafului Român”. La provocarea noastră dl Dr. Roșca a declarat cu mare prevenire în Nr. 121 al foii sale, că nu la dl P. Piosiu se referese bănuiala cuprinsă în articolul din cestiune, ear' așa privatim 'mi-a spus și aceea, că peste tot nu este înțeleasă redacțiunea de astăzi a „Tribunei”.

Astfel stînd lucrul a trebuit să 'mi aduc aminte, că am avut și eu onorul de a fi redactor al „Tribunei” suplinind în decurs de 4 luni de zile pe amicul meu C. Pop Păcurar, pe când acesta se află în închisoare.

L'am rugat deci pe dl Roșca să redacteze declarația astfel, ca cetitorii să poată înțelege, că nici la mine nu se referese cuvintele bănuitoare, respective să spună, cari anume au fost redactorii la care a făcut alusiune.

Dl Dr. Roșca a ignorat rugarea mea, și astfel lucrul a trebuit să 'mi se prezinte, ca și când redacția „Telegrafului român” cu intențiune vrea să susțină neadevărul, că și eu aș fi stat cândva sub acea nedeamnă presiune, ca alții să 'mi dicteze, cu cine am să stau de vorbă și cu cine nu.

Sub aceste împrejurări am rugat pe colegii mei Enea Hodoș și Sabin P. Barcianu să aranjeze afacerea, ear' drept rezultat a intervenirii dlor, vî rog Dle redactor să publicați declarația alăturată.

Declarațiune.

Subscriși, reprezentanți ai Dlui Septimiu Albini, ne-am prezentat Joi în 8. l. c. la Dr. Rem Roșca, red. al „Tel. rom.” spre a cere ca dsa să declare în foaia ce redactează că suspectarea cuprinsă în cuvintele: „Putem servi cu exemple”, că pe un redactor și pe un colaborator de ai „Tribunei”, 'i-au provocat să nu comunice cu netribuniști nici chiar prin restaurațiuni”, din nr. 120 nu se referă nici decât la persoana dlui S. Albini, sau să ne dea nouă subscrișiilor o astfel de declarațiune în scris, ear' în cas dacă dl red. Dr. R. Roșca nu este aplicat a 'și trimite reprezentanții d-sale, care împreună cu noi se reguleze afacerea.

După-ce dl Dr. R. Roșca a refuzat orice declarațiune înscris, precum și trimiterea reprezentanților sei, subscriși declarăm afacerea ivită între dsa și dl S. Albini de încheiată.

Sibiu, în 9 Decemvrie n. 1887.

I. P. Barcianu m. p., E. Hodoș m. p.,

La această declarațiune eu mai adaug: D-nii dela „Tribuna”, cu cari eu și de prezent îmi țin de onoare a trăi în amicie, nici când nu au făcut asupra mea nici un fel de presiune și după cât știu eu, nici asupra altora. Știe toată lumea din Sibiu, că atât eu, cât și ceilalți redactori dela „Tribuna” și toți tinerii „tribuniști” au luat parte activă la toate întreprinderile sociale ale Românilor din Sibiu, ear' „Telegrafului român” îi va fi foarte greu a dovedi contrarul.

Ear' cât pentru dl Dr. Remus Roșca, care ca redactor răspunzător, a publicat aceea însu-nare, făcută cu rea credință, dar' n'a avut dignitatea de a 'mi da satisfacțiunea cuvenită, ceea-ce a făcut față cu un alt fost coleg al meu, nu 'mi rămîne decât să 'l declar nevrednic de societatea oamenilor de bine, cătă vreme nu va avé curajul de a spune lămurit pe cine a înțeleș dicînd: „putem servi cu exemple...” Sibiu, în 9 Decemvrie n. 1887.

S. Albini m. p.

Posta ultimă.

Viena, 8 Decemvrie Convenția comercială cu Germania și cu Italia a fost subscrisă ași decâtă Austria.

Serviciul telegrafic

al „TRIBUNEI”.

Viena, 9 Decemvrie n. Ieri s'a ținut sub presidența Maiestății Sale o consultare militară, la care au participat archiducele Albrecht, Kálnoky, Beck, Bylandt, Fejérváry, Welserheimb și mai mulți dignitari militari. S'a hotărît a nu trimite deocamdată trupe în Galiția și în general a nu lua măsuri de precauțiune speciale; numai în cazul, dacă Rusia va continua cu măsurile ei militare, vor urma și din partea noastră măsurile corespunzătoare.

București, 9 Decemvrie n. Convenția privitoare la regularea graniței între Austro-Ungaria și România s'a subscris ieri.

Duminecă vor ține alegătorii Bucureștilor un meeting, spre a formula protestul în contra atitudinii nepatriotice și neloiale a opoziției.

Londra, 9 Decemvrie n. În reuniunea conservatorilor a ținut Ferguson un discurs accentuînd, că într'u cât are cunoscință guvernul englez, nu s'au întemplat concentrări de trupe în masă, care ar anunța o conturbare mare a păcii europene. Actualminte nu sînt cauze de a se teme de violarea păcii.

Redactor responsabil: Adrian Cașoltanu.

Economic.

Salpiglossis.

Această plantă a cărui nume vine dela elinesce și însemnează limbă de trâmbiță, se aseamănă oare-cum cu petunia, ține de familia scrofularineelor. E de fel din Chilia, e anuală și foarte frumoasă.

Se cultivă prea puțin prin grădinile din țeară; aceasta poate din pricină, că varietățile, a căror sămânțe sunt răspândite pe la noi nu presintă vre-o frumusețe mare.

Varietatea hibridă, înfățișată de una din gravurele colorate din No. 16 va produce poate un curent favorabil răspândirii prin grădinile din țară a acestei micuțe plante ce n'are nevoie și nu suferă a fi răsădită, dar' dă — aproape fără nici

o îngrijire — flori prea frumoase și astfel de colorate și învârgate încât puține alte flori îi seamănă.

Cele mai noue varietăți sunt astfel de pitice încât nu cresc mai înalt de 23 centimetre și prin urmare e o minunată floare pentru bordure.

Se seamănă pe loc în Aprilie și înflorește din Iunie în Octombrie.

Un amator de flori.

Românița tricoloră de grădina.

Margareta de grădina tricoloră.

(Chrysanthemum carinatum var. album).

Aceste prețioase plante de împodobire a grădinilor și ferestrelor, sunt de fel din Africa și nu pot rămâne eara afară, precum sunt românițele obișnuite de câmp (Chrysanthemum Leucanthemum).

Margareta aceasta tricoloră poate a se cultiva în glastări și în acest cas planta ia o mare dezvoltare și devine un mic copăcel crânguros, care se acopere cu o mulțime de flori frumoase, care țin mult timp.

Margaretele de grădina cultivându-se cu deosebire în glastări mari și chiar hârdae, și fără o cultură prea îngrijită din un mic butaș se poate obține în scurt timp o plantă foarte viguroasă.

Are fondul alb, ear' pasa e galbenă, care contrastează așa de plăcutu discul purpuriu.

Îl prescece cu deosebire la soare în un pământ afinat gras și care se întreține umed. E o floare iubită de toți și cu deosebire de tinerele fete.

Un amator de flori.

Tergul de rimatori în Steinbruch. În 7 Decembrie n. s'a notat: unguresci bătrâni grei 43.— cr. până 44.— cr. unguresci grei, tineri 45.— cr. până 45.1/2 cr., de mijloc 44.1/2 cr. până 45.— cr. ușori 43.— cr. până 44.— cr., marfă țărăneasă, grea 43.— cr. până 43.1/2 cr., de mijloc 42.1/2 cr. până 43.1/2 cr., ușoară 40.— cr. până 42.— cr., românesci de Bakony, grei — cr. până — cr., transito de mijloc — cr. până — cr. transito ușori — cr. până — cr., transito sârbesci grei 42.— cr. până 43.— cr., transito de mijloc 41.1/2 cr. până 42.1/2 cr., transito ușori 40.— cr. până 41.— cr., îngrășați cu ghindă — cr. până — cr. per 4% cumpeniți la gară.

Cursul pieței din Sibiu

din 9 Decembrie st. n. 1887.

Hârtie-monetă română	Cump.	8.45	vend.	8.50
Lire turcesci	"	11.20	"	11.25
Imperiali	"	10.20	"	10.25
Ruble rusesci	"	1.09	"	1.10

Institut tipografic în Sibiu.

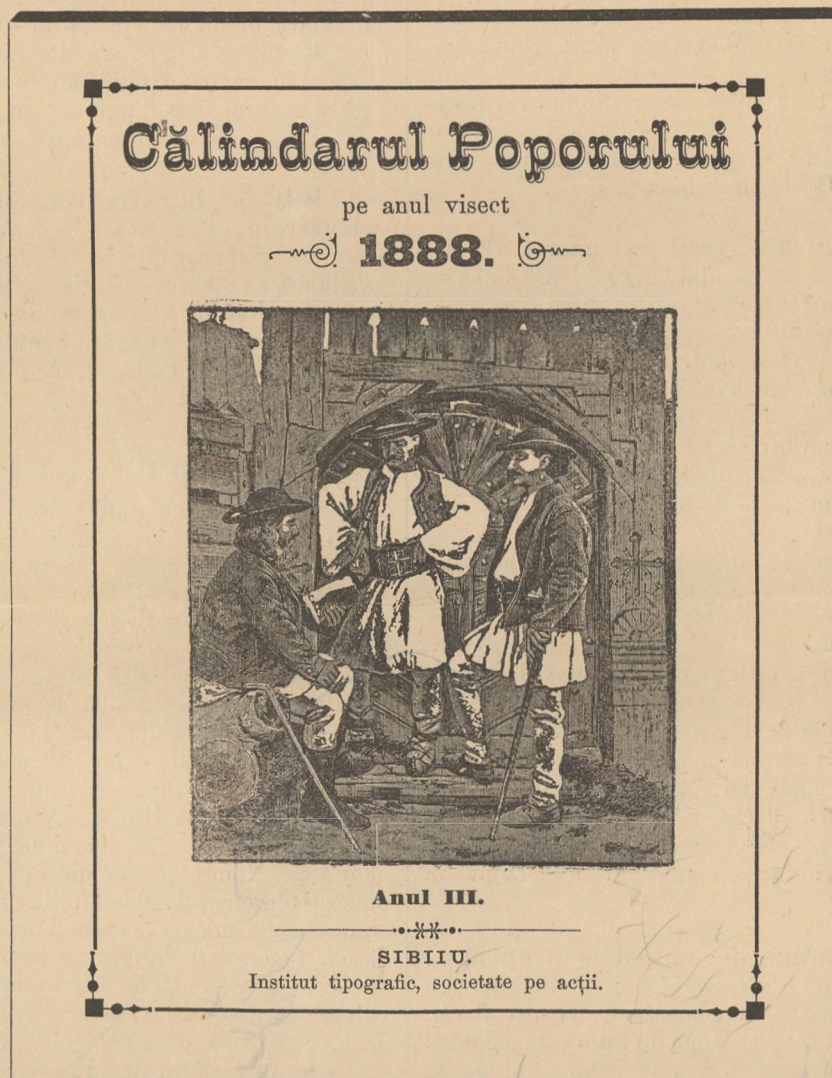
Biblioteca populară a „TRIBUNEI“.

- Nr. 1. **Pădureanca.** Novela de Ioan Slavici, 12 coale tip., broș. elegant. Un exemplar 40 cr. sau 1 leu nou.
- Nr. 2. **Fata Stolerului** de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Nr. 3. **Ce n'a fost și nu va fi.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Nr. 4. **Pipăruș Pătru.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 5. **Păcală și Tândală.** Anecdota de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 3 cr. sau 6 bani.
- Nr. 6. **Jucării și jocuri de copii.** De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
- Nr. 7. **Teiu legănat.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 8. **Colăcărutul.** Obiceiurile țeranilor români la nuntă, de Benedict Viciu. Un exemplar 16 cr. sau 32 bani.
- Nr. 9. **Fiica a nouă mame.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 14 cr. sau 28 bani.
- Nr. 10. **Povestea lui Ignat.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 3 cr. sau 6 bani.
- Nr. 11. **Sfântul Nicolae.** De Matilda Poni. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 12. **Îndărățnicul.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 13. **Blăstēm de mamă.** Legendă populară din giurul Năsăudului. De George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 14. **Bunica de Bojena Nēmcová,** tradusă din limba boemă de Prof. Dr. Urban Iarnik. Un exemplar 1 fl. sau 3 lei noi.
- Nr. 15. **Vlad și Catrina.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Nr. 16. **Din bătrani.** Ghiciri, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 17. **Pe pământul Turcului** de George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 18. **Căldărușa cu trei picioare.** Poveste franțuzească de Eleonora Tănăsescu, după A. Genevray. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 19. **Cenușotca.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.

- Nr. 20. **Un pețitor îndărățnic.** Novela de Björnstjerne Björnson. (1856). Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Nr. 21. **Prietinul meu Văntură-Teară.** Din novelele californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 22. **Scăpărătoarea.** Din povestile lui Andersen. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.

- Nr. 23. **Fata Craiului din cetini.** De George Coșbuc. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Nr. 24. **Strigoaica.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
- Nr. 25. **Draga mamei.** Baladă de George Coșbuc. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Nr. 26. **Taina unei vieți.** De Björnstjerne Björnson. (1869). Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.

- Nr. 27. **Vecinii.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 30 cr. sau 60 bani.
 - Nr. 28. **Păcală în satul lui.** Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
 - Nr. 29. **Sgârcitul.** Comedie de Molière. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
 - Nr. 30. **Lumea proștilor.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
 - Nr. 31. **Nuscii-împărat.** Poveste din popor de „Mărgineanul.“ Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
 - Nr. 32. **Dina-împărăteasă și peana ei aleasă.** Poveste din popor de „Mărgineanul.“ Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
 - Nr. 33. **Fulger.** Poveste în versuri de George Coșbuc. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
 - Nr. 34. **Spice de aur.** Culese de dascălul Ioan P. Lazar. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
 - Nr. 35. **Un idil în Roșeni.** Novela de Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
 - Nr. 36. **Baba Iadului.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
 - Nr. 37. **Princesa fermecată.** Poveste în versuri de P. Dulfu. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
 - Nr. 38. **Dina mărgărelelor.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
 - Nr. 39. **Doi copii.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
 - Nr. 40. **O partidă în patru.** De Antonio Ghislanzoni. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
 - Nr. 41. **Posacul bun de inimă.** Comedie în 3 acte de Carlo Goldoni. Tradus de Domnișoarele Al. și Luc. I. Romanescu. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
 - Nr. 42. **Croitorul și cei trei feciori.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 15 cr. sau 30 bani.
 - Nr. 43. **Mica Fadetă.** De George Sand. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
 - Nr. 44. **Rusalin pēcurarul.** Poveste de Nicolae Trimbițoiu. Un exemplar 22 cr. sau 44 bani.
- O sută de ani.** De Ioan Slavici. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Celor ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librarilor și preste tot vândătorilor, se dă rabatul cuvenit.

Cuprinsul: Călimdarul astronomic și bisericesc (cu povețe economice pe fiecare lună). — Chronologie pe anul 1888. — Regenții europeni. — Posta. — Corespondența telegrafică. — Raportul între măsurile noue și vechi. — Scala timbrelor. — Lucrarea pământului. — Bătaia lui Săn-Petru. — Pădurea miseriei. — Isvor de apă-vie de George Coșbuc. — Poesii („Soarele mire“ de S. Bodnărescu; „Pribeagul“ de Andreiu Bărseanu; „Kamadeva“ de M. Eminescu; Doine populare). — Anecdote populare (Țiganul hōșitar; Țiganul și calul; Țiganul isteț; Țiganul păcălit). — Tergurile din Ardeal, Ungaria, Bucovina și România.

Vândătorilor se dă un rabat de 20%.

DICTIONAR

român-germân și germân-român

de Sab. Pop. Barcianu,

o din. paroch gr.-or. în Rēșinari, asesor consistorial etc.

Revidat și completat

de Dr. D. P. Barcianu.

Partea I. Română-germână.

704 pagini.

Prețul 2 fl. 50 cr. v. a.

NB. Pentru trimiterea prin postă 20 cr. v. a. de exemplar.

Partea II. germână-română, se află sub presă.

Tipărituri:

- 1. Certificate pentru pasaporturi 1 conț (à 25 coale) 40 cr.
- 2. Inventare 1 conț (à 25 coale) 40 cr.
- 3. Obligațiuni (cu scara de timbre pentru intabulări) 1 conț (à 25 coale) . 50 cr.
- 4. Consemnări sumarice despre dări (sommás kimutatás) 1 conț (à 25 coale) 40 cr.
- 5. Protocoale de zălogire (zálogolási jegyzőkönyv) 1 conț (à 25 coale) . . 50 cr.
- 6. Citațiuni pentru primării comunale 1 conț (à 25 coale) 50 cr.
- 7. Hagyatéki kimutatás 1 conț (à 25 coale). 60 cr.
- 8. Fileră de inmanuare 1 conț (à 25 coale) 44 cr.
- 9. Protocol de pertractare 1 conț (à 25 coale) 44 cr.
- 10. Protocol pentru pasapoarte de vite 1 conț (à 25 coale) 50 cr.
- 11. Testimoniu pentru scoalele populare una sută 80 cr.
- 12. Testimonii de școală 1 conț (à 25 coale) 40 cr.

Antistiile comunale sânt rugate a ne onora cu comande numeroase.

Institutul tipografic execută tot felul de lucrări tipografice și în deosebi tipăresce cărți de tot felul, anuniuri de căsătorie, anuniuri funebre, placate, bilete de vizită, conturi și blanchete de tot soiul.

Prețurile moderate.

De asemenea Institutul primesce în editură cărți școlare și în genere cărți menite a fi răspândite în popor, precum sânt: povești, snoave, poesii populare, istorioare morale, descrieri de obiceiuri și datini, schițe istorice ori biografii scrise în stil popular și alte de asemeni.